

Dosar nr. 1300/88/2010

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA
SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2

Ședința publică din 09 iunie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE: ELENA BIEȘU

Grefier:

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ având ca obiect contestație act administrativ fiscal privind pe contestatoarea P.F.A. F. cu sediul în comuna , jud. Tulcea și pe pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA, cu sediul în mun. Tulcea str. Babadag nr.163Bis, jud. Tulcea.

Dezbaterile asupra cererii au avut loc în ședința publică din 20 mai 2011, susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 26 mai 2011, la 02 iunie 2011, precum și la această dată când a pronunțat prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Tulcea la nr. 1300/88/2010, P.F.A. FURNEL ELENA A formulat contestație împotriva Deciziei nr. 2212/2010 a D.G.F.P. Tulcea, solicitând anularea acesteia cu privire la obligațiile fiscale, reprezentând impozit pe venit și T.V.A. precum și a Deciziilor de impunere suplimentară nr. 2212/18.01.2010 și nr. 2212/18.01.2010.

Totodată, s-a solicitat și suspendarea executării deciziei contestate.

În susținerea acțiunii, contestatoarea a arătat că D.G.F.P. Tulcea, prin sectorul Activitatea de inspecție fiscală – Serviciul de inspecție fiscală 2, a efectuat un control fiscal la contribuabilul P.F.A. ELENA, identificând obligații fiscale datorate și neachitate, astfel cum s-a stabilit prin Raportul nr. 2212/18.01.2010.

S-a emis decizia de impunere nr. 2212/18.01.2010 privind T.V.A și decizia de impunere 2212/18.01.2010 privind impozitul pe venit și împotriva acestor decizii s-a formulat contestație ce a fost respinsă nejustificat prin Decizia nr. 2212/2010.

În ceea ce privește impozitul pe venit s-a criticat că acesta nu a fost corect stabilit în condițiile în care simpla omisiune a unor date din factura fiscală, ca

document justificativ, nu exclude cheltuiala făcută de contribuabil, dacă aceasta se dovedește ca fiind făcută în scopul realizării veniturilor.

S-a mai susținut că impunerea fiscală suplimentară în considerentul impozitului pe venit este viciată și de influența pe care o are modul de calcul al T.V.A., urmare aplicării dispozițiilor punctului 62 alin. 2 din normele de aplicare a Codului fiscal, organul de inspecție fiscală luând act de depășirea plafonului de scutire prevăzut de art. 152 Cod fiscal a dispus înregistrarea contribuabilei, ca plătitor de T.V.A., începând cu luna octombrie 2007.

În dovedirea contestației, contestatoarea a depus la dosar Decizia nr. 12.03.2010, emisă de D.G.F.P. Tulcea, deciziile de impunere și a solicitat efectuarea unei expertize contabile.

Intimata a formulat întâmpinare la acțiunea reclámantei, solicitând respingerea contestației ca nefondată și a depus la dosar toată documentația ce a stat la baza emiterii deciziilor de impunere și a deciziei contestate.

S-a susținut prin întâmpinare că nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației aspectele referitoare la impozitul pe venit în sumă de 707 lei în sensul că ar fi indiferent ce este scris la rubrica cumpărător și că nu constituie o încălcare a legii dacă totuși codul fiscal și adresa corespund cu cele ale P.F.A. Burel Elena și nici solicitarea de deducere a T.V.A pentru suma de 11.180 lei, pentru perioada 1.01. – 31.03.2009, conform art. 145 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal avându-se în vedere faptul că nu s-a solicitat înregistrarea conform art. 153 Cod fiscal, după depășirea plafonului de scutire.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În urma inspecției fiscale efectuate de Activitatea de inspecție fiscală la P.F.A. Burel Elena s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală generală nr. 15.01.2010, ce a avut consecință emiterea celor două decizii de impunere nr. 18.01.2010 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată și nr. 01.01.2010 privind T.V.A de plată stabilită suplimentar.

Prin aceste două decizii s-au stabilit obligații fiscale de plată dintre care contestatoarea contestă suma totală de 11.180 lei reprezentând impozit pe venit (707 lei), majorări de întârziere aferente impozitului pe venit (lei), T.V.A. (lei), majorări de întârziere aferente T.V.A (lei).

S-a reținut prin actele fiscale de control și de impunere că operatorul economic a înregistrat în mod eronat cheltuieli în sumă de 11.180 lei în baza unor documente emise de S.R.L. având înscrisă denumirea cumpărătorului S.C. S.R.L., P.F. sau S.C. S.R.L.,

încălcându-se art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și totodată a depășit plafonul special de scutire prev. de art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la data de 30 septembrie 2007, când a realizat o cifră de afaceri de 142.004 lei, înregistrându-se în scopuri de T.V.A., începând cu 1.04.2009.

Aceste constatări ale Activității de Inspecție Fiscală au fost contestate de către contestatoare, iar D.G.F.P. Tulcea, prin Decizia nr. 12.03.2010 a fost respinsă contestația ca neîntemeiată.

Decizia intimitei este temeinică, legală iar suma totală stabilită în sarcina contestatoarei de 11.180 lei reprezentând impozit pe venit (707 lei) majorări de

întârziere aferente [redacted] lei), T.V.A. - [redacted] lei și majorări T.V.A. - [redacted] lei - este corect calculată.

Astfel, în ce privește impozitul pe venit 2007, instanța reține că, potrivit art. 48 alin. 4 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt, printre altele: a) ca acestea să fie efectuate în cadrul activității desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente.

Documentele justificative trebuie să cuprindă, ca elemente principale, denumirea, numele și prenumele contribuabilului, adresa completă așa cum se prevede și în O.M.F.P. nr. 1040/2004.

Documentele care nu au întrunit condițiile pentru ca acele cheltuieli efectuate în baza lor să fie deduse, sunt emise pe numele P.F. [redacted], S.C. [redacted], S.R.L. și în niciun caz pe numele real al contribuabilului, PFA [redacted], cum ar fi fost corect, contestatoarea neluând nicio măsură de corectare a acestor documente, nici în timpul controlului și nici în timpul procesului.

Drept urmare, în mod corect s-a stabilit impozitul pe venit în sumă de [redacted] lei, aferente cheltuielilor nedeductibile de [redacted] lei, și în mod evident și accesoriile în sumă de [redacted] lei aferente impozitului pe venit sunt corect stabilite.

În ce privește deducerea T.V.A. pentru perioada 1.01.-31.03.2009, instanța reține că în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în conformitate cu art. 153 Cod fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de T.V.A., conform art. 153 Cod fiscal pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de T.V.A. dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

Contestatoarea PFA [redacted] a avut regim de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată din momentul obținerii autorizației de funcționare în conformitate cu art. 152 alin. 1 Cod Fiscal, dar la 30 septembrie 2007 contestatoarea a depășit plafonul de scutire în echivalent lei - [redacted] lei, în condițiile în care se reține de către organele de control că a realizat o cifră de afaceri de [redacted] lei.

În termen de 10 zile de la atingerea sau depășirea plafonului de scutire, contestatoarea trebuia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, lucru pe care l-a făcut abia la 1.04.2009, deși trebuia să se înregistreze la 01.11.2007.

Drept urmare, conform art. 152 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, organele fiscale au dreptul să stabilească obligații privind TVA de plată și accesoriile aferente de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de TVA, astfel că în mod corect organele de control au stabilit o diferență de taxă TVA de [redacted] lei.

Majorările de întârziere la T.V.A. în sumă de [redacted] lei au fost calculate de organele fiscale în baza art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pe fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, iar chitanțele din 27.07.2009,

29.04.2009, 23.03.2009, invocate în apărare de către contestatoare sunt ulterioare perioadei 26.01.2008 – 14.01.2009 pentru care au fost calculate majorările.

Și din raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză rezultă că obligațiile fiscale evidențiate în Raportul fiscal nr. _____ din 15.01.2010 au fost corect stabilite, astfel că instanța va respinge contestația ca nefondată, precum și cererea de suspendare a executării deciziei nr. _____ de vreme ce a fost respinsă contestația și nu sunt îndeplinite cerințele art. 15 din Legea nr. 554/2004.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge contestația formulată de contestatoarea P.F.A. _____ cu sediul în comuna _____ jud. Tulcea în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA, cu sediul în municipiul Tulcea str. Babadag nr. 163 Bis, jud. Tulcea, ca nefondată.

Respinge cererea de suspendare a executării deciziei nr. _____ 2010 ca nefondată.

Constantă onorariul definitiv pentru expert contabil _____ în sumă de _____ lei.

Dispune plata onorariului de _____ lei către expert _____ către Biroul Local de Experți Tulcea.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2011.

PREȘEDINTE,

[Handwritten signature]
1
TS

05.07.2011
Red.jud.EB
Tehnored.DS/ex. 4
07.07.2011